

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 87.

Tolvte Session.

26de Møde.

Mandagen den 5te Novbr. Kl. 7 Aften.

(Fortfat.)

Tscherning (fortf.): Dette troer jeg omtrent var Hovedindholdet af den ærede Ministers Betragtning af Sagen; men dertil kan jeg kun svare, at om det skulde være saa, at Folk i lang Tid havde gjort sig fortrolige med at leve paa deres Naboers Beføstning, saa er det dog rigtigst, at vi i Fremtiden vænne dem til saalidt som muligt at gjøre det. Det Naturligste er, at vi værne om Enhvers Eiendom, nanseet hvilket Dieblit han tænker at benytte den; thi det staaer jo enhver Mand, som vil bygge Naboegrændsen nærmere, frit for at affinde sig med Naboen og betale ham derfor. Vi kjende mange lignende Tilfælde; jeg har selv kjendt Folk, som paa den Maade have værnnet om en smuk Udsigt og undergivet sig den Betingelse at betale Noget aarligt for, at der ikke skulde plantes i den Retning, hvor Udsigten var. Saaledes maa ogsaa den Mand gjøre, som vil bygge nærmere Naboens Grændsestjæl, end Forslaget bestemmer; han maa affinde sig med ham enten ved Betaling eller paa anden Maade. Det forekommer mig, at Forslaget under Nr. 1 deler alle Parter saa klart, simpelt og naturligt imellem, at jeg ikke troer, man let finder Noget, der er billigere, og jeg troer, at selv den høitærede Minister, naar det først er antaget, vil erkjende, at Retten er steet fuldkommen sin Gænge, og at han har laabet sig friste

formeget af de bestaaende Forhold til at modsætte sig et nyt, Retfærdigheden i høi Grad hævdende Forslag. Jeg skal ikke udtale mig om noget af de andre Forslag; kun skal jeg gjøre en Bemærkning, som forekommer mig at maatte gjælde imod en æret Taler her ligeoverfor (S. Andersen). Jeg troer, at Ordet „Tilbygning“ ikke alene gjælder for, hvad der bygges til et Huus i Længden, men ogsaa i Dydden, og jeg troer ikke, at man kan antage som en almindelig Forskjel, at det, at bygge i Bredden, ikke er at tilbygge, men at derimod at bygge i Længden, er at tilbygge. Jeg maa forøvrigt gjøre opmærksom paa, at naar man anseer det nødvendigt for den offentlige Sikkerhed, — Noget, som jeg igrødt ikke gjør, da jeg troer, at vi gaae forvidt med disse Sikkerhedsbetingelser — at værne for Brandfare, saa er Tilbygning i Dydden som bringer Tagstjæggene nærmere til hinanden, farligere end at bygge til Enden, som bringer Gavlene nærmere til hinanden. Det meest Fængelige og Farlige ved en Bygning er Taget og Tagstjægget, og det mindst Farlige og det, som man bedst kan værne om, er Gavlene. Dersom man derfor havde at vælge imellem enten at tilstede en Mand, ved at bygge til i Dydden, at nærme sig sin Naboes Grund udover den fastsatte Afstand, eller tillade ham det Samme ved at tilbygge i Længden, saa troer jeg, at man helst maatte tillade ham at bygge til i Længden; men hvilken Betragtning man end maa komme til, troer jeg under enhver Omstændighed ikke, man kan opstille som en almindelig Fortolkning, at Tilbygning kun skulde gjælde om en